

informationssystemer og store centrale systemer i erhvervslivet eller den offentlige sektor.

2.1.1.2. Straffeloven indeholder i dag ikke særlige bestemmelser om uberettiget brug af sådanne adgangsmidler til henholdsvis kommercielle og ikke-kommercielle informationssystemer. Anvendelse af adgangskoder til kommercielle og ikke-kommercielle informationssystemer vil efter omstændighederne kunne være strafbart navnlig som databedrageri (§ 279 a) eller hacking (§ 263, stk. 2).

Efter straffelovens § 21 straffes handlinger, som tilsigter at fremme eller bevirke udførelsen af en forbrydelse, når denne ikke fuldbyrdes, som forsøg. Bestemmelsen giver mulighed for i vidt omfang at straffe for forsøgshandlinger. Det afgørende for, om der er tale om et strafbart forsøg, er gerningsmandens forsæt.

Med straffelovens § 23 udvides den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse til at omfatte alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen. For at straffe en person for medvirken efter straffelovens § 23 kræves, at den pågældende har haft forsæt til den pågældende forbrydelse, såfremt der er tale om en forbrydelse, der kræver forsæt. Dette forsæt skal i almindelighed være konkretiseret, idet det antages, at tilskyndelse til at begå kriminalitet i almindelighed ikke er tilstrækkeligt.

Hvis betingelserne for at straffe for forsøg er opfyldt, vil der forud for anvendelsen af adgangsmidler til kommercielle og ikke-kommercielle informationssystemer kunne straffes for forsøg på eksempelvis databedrageri eller hacking, eventuelt medvirken hertil.

2.1.2. Industrispionage

2.1.2.1. Tilegnelse eller udnyttelse af erhvervshemmeligheder vil kunne være strafbar både efter markedsføringsloven og straffeloven.

Markedsføringslovens § 10, stk. 1 og 2, beskytter virksomheders erhvervshemmeligheder.

Efter markedsføringslovens § 10, stk. 1, må den, der er i tjeneste- eller samarbejdsforhold til en virksomhed, eller som udfører et hverv for denne, ikke på utilbørlig måde skaffe sig eller forsøge at skaffe sig kendskab til eller rådighed over virksomhedens erhvervshemmeligheder.

Bestemmelsen er affattet ved lov nr. 297 af 14. juni 1974 om markedsføring. Der henvises til Folketingstidende 1973-74, tillæg A, sp. 2241-2270, tillæg B, sp. 559-567, og Folketingets forhandlinger sp. 4800-4825, 7390-7391 og 7417. I bemærkningerne til bestemmelsen (§ 9) er det anført, at bestemmelsen er identisk med kommissionens lovudkast, hvortil der er

henvist, jf. Folketingstidende 1973-74, tillæg A, sp. 2260.

Bestemmelsen i markedsføringslovens § 10 bygger på Forbrugerkommissionens betænkning II nr. 681/1973 om markedsføring, forbrugerombudsmand og forbrugerklagenævn. Det er heri om bestemmelsen (§ 9) side 23 anført, at den er identisk med § 11 i konkurrenceloven, jf. lov nr. 89 af 29. marts 1972. Det er endvidere anført, at Straffelovrådet som motivering for den gennemførte lovændring af konkurrenceloven havde peget på det ønskelige i, at personer, der indefra i virksomheden på utilbørlig måde benytter erhvervshemmeligheder eller tekniske tegninger, skal kunne rammes efter konkurrenceloven, medens udefra kommende personer skal kunne rammes efter straffeloven. Kommissionen havde forståelse for denne opfattelse og fandt, at den beskyttelse, der lå i bestemmelsen, vanskeligt ville kunne opnås i anden lovgivning.

Bestemmelsen i markedsføringslovens § 10 er som anført identisk med § 11 i den dagældende konkurrencelov. Af bemærkningerne til denne bestemmelse fremgår det, at bestemmelsen ikke omfatter personer, der har lovlig adgang til en virksomhed – eksempelvis besøgende eller forretningsforbindelser – og som benytter lejligheden til at skaffe sig kendskab eller rådighed over erhvervshemmeligheder. Det er i den forbindelse anført, at da virksomheder må antages at have bedre muligheder for at beskytte sig mod sådant misbrug end mod de ansattes utilbørlige udnyttelse af deres ansættelsesforhold, fandt kommissionen på daværende tidspunkt ikke behov for regulering på dette område, jf. Folketingstidende 1971-72, tillæg A, sp. 563.

Markedsføringslovens § 10 omfatter som før nævnt den, der er i tjeneste- eller samarbejdsforhold til en virksomhed, eller som udfører et hverv for en sådan. Disse personer vil være omfattet af bestemmelsen, selv om de benytter denne adgang til at udforske områder, der er dem uvedkommende, jf. Folketingstidende 1971-72, tillæg A, sp. 563.

Hvis personer omfattet af stk. 1 har fået kendskab til eller rådighed over en virksomheds erhvervshemmeligheder på retmæssig måde, må den pågældende ikke ubeføjet viderebringe eller benytte sådanne hemmeligheder, jf. markedsføringslovens § 10, stk. 2.

Bestemmelsen i markedsføringslovens § 10 omfatter derimod ikke besøgende eller andre med lovlig adgang til virksomheden, som ikke er ansat eller udfører et særligt hverv for virksomheden, ligesom bestemmelsen ikke omfatter personer, der skaffer sig uberettiget adgang til virksomheden, f.eks. ved indbrud, og i forbindelse hermed skaffer sig kendskab til virksomhedens erhvervshemmeligheder. Det sidstnævnte til-